

ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ

(μάρτιος 2015) #4

Περιεχόμενα

» EDITORIAL

» ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΟΡΕΙΩΝ

» ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ, ΜΙΑ
ΜΑΚΡΙΝΗ ΦΑΝΤΑΣΙΩΣΗ...

» ΚΥΒΕΡΝΟΦΙΛΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Το έντυπο που κρατας στα χέρια σου εκδίδεται απο την
Αυτοοργανωμένη Συλλογικότητα Σαμποτέρ
που συμμετέχει στη συνέλευση
ενάντια στον κρατικό κοινωνικό - παρακρατικό φασισμό
(για περισσότερα antifapatra.wordpress.com)

Το Σαμποτέρ είναι μια αυτοοργανωμένη συλλογικότητα που δρα με την σημερινή της μορφή περίπου ενάμιση χρόνο στο Τει και τις γύρω περιοχές. Όταν λέμε αυτοοργανωμένη εννοούμε πως ο τρόπος οργάνωσης, οι αποφάσεις και οι δράσεις μας δεν έρχονται από κάπου ψηλά, από κάποια πεφωτισμένη ηγεσία ή αρχηγό αλλά πηγάζουν από τις ανάγκες και τις επιθυμίες των ατόμων που συμμετέχουν στη συνέλευση. Κατ' επέκταση μια από τις βασικές μας αρχές είναι πως στρεφόμαστε ενάντια σε κάθε μορφή ιεραρχίας καθώς θεωρούμε πως τις αποφάσεις για εμάς πρέπει να τις πάρνουμε οι ίδιοι και όχι κάποιος «χαρισματικός» τύπος. Είμαστε ενάντια σε φασίστες, ρασιιστές, σεξιστές και αντιομοφυλόφιλους τύπους και επιλέγουμε να χρησιμοποιούμε τα δικά μας μέσα βάζοντας το χέρι στην τσέπη δίχως να μπλέκουμε με κανένα διαμεσολαβητή. Τέλος τασόμαστε εχθρικά απέναντι στα media και δεν τα επιλέγουμε για τους σκοπούς μας καθώς τα θεωρούμε παραμορφωτικό καθρέφτη και ένα ακόμα όπλο στα χέρια του κρέιτους.

Ένα σκεπτικό που πρέπει να παραμείνει ανέπαφο στην μεπεδεμένη περίοδο που διανύουμε, είναι οι πορείες ενάντια στις δολοφονίες από τους εκμεταλλευτές μας. Η ελάχιστη ενέργεια του να βγεις δυναμικά και αυτόνομα στον δρόμο να μιλήσεις για αυτόν ή αυτήν που πέθανε, είτε σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης, είτε σε ένα "ατύχημα" στο αργαίο, είτε εν ώρα εργασίας, είναι και ένα λιθαράκι στην συλλογική μας αξιοπρέπεια. Δηλώνεις δηλαδή, ότι δεν θα πεθαίνουμε έτσι απλά, και δεν θα ακούγεται ούτε το όνομά μας, ούτε οι αιτίες των θανάτων μας.

Έτσι λοιπόν, όσοι συμμετείχαν στην πορεία για να κλείσουν τώρα τα κέντρα κράτησης, εξανάγκασαν τον κόσμο να ακούσει (αφού καιρό τώρα επιλέγει να ακούει ότι του αρέσει) τα ονόματα των νεκρών των τριών τότε ημερών. Τους εξανάγκασαν να ακούσουν, ότι η εθνική "ελπίδα" που ψήφισαν, περιλαμβάνει και τέτοιους θανάτους, προς όφελος της εθνικής ενότητας

Αυτή την εθνική ενότητα αριστερών και ακροδεξιών, που δηλώνει περίτρανα πως "θέλει λίγο χρόνο να κλείσει την αμυγδαλέζα", και ότι ακόμη και αν την κλείσει χρειάζονται άλλες "ανοικτές" δομές. Ο χρόνος που χρειάζονται βεβαίως, πληρώνεται με ανθρώπινες ζωές, και δεν έχουμε σκοπό να τους αφήσουμε τον χρόνο να μας ρίξουν στάχτη στα μάτια, αποφυλακίζοντας μερικούς, από όσους είναι στα κέντρα κράτησης, σε κρατητήρια, σε φυλακές.

Έτσι και σ'θάλας τα συνθήματα αυτής της πορείας τα έλεγαν όλα

- Ξεφτύλες συρίζοι ακούστε το καλά, θέλουμε τα αδέρφια μας ελεύθερα ξανά.
- Καμιά εμπιστοσύνη, καμιά υπομονή, αυτή είναι η απάντηση η αντιφασιστική.
- Βάλτε όλον τον σύριζα μέσα στην φυλακή, να δούμε αν θα κάνουν αυτοί υπομονή.

Και αν νομίζουν ότι ο φασισμός το 2015 βρίσκεται μόνο πίσω από σβαστικές, τότε μάλλον έχουν πονηρό (και βρώμικο) μυαλό.

Ελευθερία της έκφρασης μια μακρινή φαντασίωση

Στο πρώτο άκουσμα αυτής της φράσης ο καθένας από εμάς, θα σκεφτόταν αρκετά ρομαντικά, δηλαδή καλλιτέχνες να εκφράζουν τον έρωτα, την ειρήνη, αλλά και τις δυσκολίες που ο καθένας ζει με ωραία λόγια, χρώματα, νότες.

Τι γίνεται όταν όμως αυτή η φράση χρησιμοποιηθεί από θρασύδειλους ρατσιστές; Τα λόγια θα μπορούσε κανείς να πει πως είναι περιττά, αλλά στην εποχή του κοινωνικού κανιβαλισμού που ζούμε, τίποτα δεν είναι περιττό, ειδικά όταν έχεις να κάνεις με ρατσιστές που χρησιμοποιούν τα όπλα των καταπιεσμένων, προς όφελός τους. Γιατί η ελευθερία στην έκφραση, είναι ένα όπλο με πιο πρόσφατο παράδειγμα το charlie hebdo. Δεξιοί-αριστεροί εναλλακτικοί και μη, με μια φωνή βροντοφώναξαν "Είμαστε όλοι Charlie" ΟΧΙ ΜΑΛΑΚΑ ΡΑΤΣΙΣΤΗ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ. 1) Πώς είμαστε όλοι charlie, όταν δεν είμαστε όλοι ρατσιστές;! και 2) πώς μια εφημερίδα με καθαρά αντιμουσουλμανικό - ρατσιστικό - σεξιστικό χιούμορ, επικαλείται την ελευθερία του λόγου;! Ελευθερία του λόγου, δε θα σήμαινε υπό αυτούς τους όρους ίση αντιμετώπιση προς όλες τις θρησκείες; Δεν είναι καθόλου περίεργο δηλαδή, ότι η μόνη σάτιρα που έχει γίνει στο χριστιανισμό, είναι για τον ίδιο το χριστό και όχι για τους χριστιανούς γενικότερα; Γιατί άλλο είναι να σατιρίζεις τον ανώτερο σε μια ιεραρχική δομή και άλλο τους πάντες. Άλλο να παρουσιάζεις μια ομάδα ανθρώπων ως εν δυνάμει τρομοκράτες, με μόνο τους κοινό χαρακτηριστικό τα θρησκευτικά πιστεύω και άλλο να δείχνεις το χριστό να γαμιέται (στο κάτω-κάτω χέστηκε η φοράδα στ' αλώνι γαμιέται δε γαμιέται ο τζιζιζος.).

Τι σύμπτωση πάντως, που όλοι όσοι στερούνται ελευθερίας λόγου, να είναι ταξικά ανώτεροι... Τι σύμπτωση που όλοι όσοι δε σέβονται την ελευθερία του άλλου, είναι ήδη υποτιμημένα κοινωνικά κομμάτια.. Είναι όλα μια σειρά διαβολικών συμπτώσεων...; Κατά ένα περίεργο τρόπο πάντως, αυτό που ζούμε στο δυτικό κόσμο, είναι πως το δικαίωμα στην ελευθερία το έχεις, αρκεί να κάνεις σάτιρα σε μη - δυτικές αξίες. Μπορείς άφοβα λοιπόν να εκφραστείς όσο θρησκευτικά θες (από το να φοράς σταυρό στο λαιμό, μέχρι να μην μιλάς για τις σταυροφορίες) αλλά η συμπαθής σου που θα εκφραστεί μέσω της θρησκείας της και θα φορέσει τη μαντίλα, είναι κοινωνικά και σε κάποιες χώρες και νομικά παράνομη.

Άρα, για ποια ελευθερία του λόγου μας μιλάνε, όταν οι μουσουλμάνοι εξαναγκάζονται να δέχονται προσβολές για τη θρησκεία τους, στο όνομα της ελευθερίας του λόγου, όταν εκφράζεται ο ίδιος θρησκευτικά ενοχοποιείται ως υπερβολικός, αφομοιώνεται στα δυτικά πρότυπα και αν δεν το κάνει συνεχίζει τη ζωή του υπό τα ρατσιστικά βλέμματα μικροαστών. Αν λοιπόν ελευθερία του λόγου σημαίνει περαιτέρω υποτίμηση των ζωών των μεταναστών και νομιμοποίηση του κοινωνικού ρατσισμού.

Κυβερνόφιλοι στο δρόμο

Πέμπτη 5 Φλεβάρη. Τα πάρε δώσε της κυβέρνησης με τους δανειστές, δείχνουν πως δεν πάνε καλά (ή για να λέμε και του στραβού το δίκιο έτσι φαίνεται).

Κάμποσες χιλιάδες βολτάρουν σε πλατείες, αυτή την φορά στηρίζοντας την κυβέρνηση και την πολιτική που ακολουθεί στους δανειστές της, (ή τουλάχιστον έτσι θέλει να μας πείσει) θυμίζοντας κάτι από το παρελθόν. Τους αγανακτισμένους την άνοιξη του 2011, τότε που κάθε καρδιάς καρύδι "στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων" ή καλύτερα ανταποκρίθηκε στα facebookικά καλέσματα "οργής". Βγήκαν στις πλατείες γιατί λέει ήταν αγανακτισμένοι και είχε φτάσει ο κόμπος στο χτένι. Τότε βέβαια τα πράγματα ήταν λίγο διαφορετικά. Πέρα από τους κακούς Ευρωπαίους, το πρόβλημα ήταν και η τότε ελληνική κυβέρνηση και οι πολιτικοί εν γένει. Σήμερα «αριστεροί», δεξιοί, όλοι σαν ένα διαμαρτύρονται, ενάντια στην λιτότητα, τα μνημόνια και την πολιτική των ευρωπαϊκών κρατών ενάντια στην Ελλάδα. Παρόλα αυτά κάτι δεν πάει "καλά", καιρός λοιπόν να ξαναπάρουν τις σημαιούλες τους και να "αντιδράσουν" στο πλευρό της κυβέρνησης, για το καλό της ελλαδίτσας, για το καλό της πατρίδας, όλοι μαζί.

Στα σίγουρα οι κυβερνόφιλοι του σήμερα δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τους αγανακτισμένους του χτες. Πλέον η εθνική ενότητα είναι πιο δυνατή από άλλοτε. Αυτή τη φορά ο εχθρός για όλους αυτούς, βρίσκετε κάπου μακριά, έξω από την Ελλάδα. Όλοι κάτω από τη γαλανόλευκη, με αίσθημα πατριωτισμού και εθνικισμού, για την πατρίδα, με μια κυβέρνηση που νοιάζεται. Συνταγή επιτυχίας για τους πάνω και σίγουρα κατακρεουργισμός της οποιας εργατικής συνείδησης των από κάτω. Η συμμετοχή λοιπόν στα όποια εθνοπανύγηρα, όχι μόνο δεν είναι η λύση, αλλά η ταφόπλακα στις όποιες ουσιαστικές διεκδικήσεις της εργατικής τάξης... Μήπως πρέπει κάποια στιγμή να δούμε τους πραγματικούς εχθρούς μας κάπου στο εσωτερικό της χώρας?

**ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΟΦΙΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΗΜΑΙΕΣ ΤΟΥΣ**

Θα μας βρείτε

Στον κεντρικό
διάδρομο του ΤΕΙ

Δευτέρα-Πέμπτη
(11.00-13.00)

a.s.saboter@gmail.com

ngygh.wordpress.com

